

Decimū

Præceptum

q̄ ad eius honore; sustinui vos
aut̄ nunq̄ horū minū tulistis.
Si h̄c rocinacō adul̄os tñ re-
spicit. q̄ vñm sibi fecer̄t. vñ alij
dicē pñt Qd̄ in regno dei vrām
qr̄m? eq̄ilitatē dono ⁊ gr̄e xp̄i
ascr̄ibim? cuius saguis bonis
cunctis p̄sonderat. h̄c Ansel.

G **E**ritum int̄secū gaudiū pñ
cipale oſſit in om̄i p̄teritorū
gl̄iā ſteplacōe. nā tūc distin-
diſſiē videbūt tā i p̄prijs opib;
q̄ in alienis. quō diligentibus
deū bñm ap̄lm. Oia coopantur
in bonū. celū. tra. mūd? infern?
boni. a malī. p̄ſpera. ⁊ aduersa.
demō. ⁊ bon? agelus Tūc vidē
poterūt iudicia dei q̄ fūt habi-
fus multa. vbi p̄s miabitur. d.
zelau ſup̄ iniquos pacē pccor
vidēs. nō ē respectus morte eoz
ac̄. Et ſeq̄tur. donec intrē in san-
ctuarī dei. ⁊ intelligā in nouis
ſimis eoz. id ē. poſt hāc vitā. a
Iere. xiiij. Quare via impior̄ p
ſpeatur. bñ est oib; q̄ opantur
miqtatē ac̄. S; p̄cedit. Iust⁹ q̄
de es dñe. si diſputē tecū. i.e. h̄
erūt tot gaudia. q̄t de cognit⁹
ut i p̄cedēti membro dictū ē no-
tabilia. beati cōſiderāt dona eis
h̄ in via collo cata. h̄ etiā maxi-
ma gaudia h̄nt q̄ euasert oēs
vermes. oſcie quos h̄nt dānat
h̄ in iferno. **Q**uintū intr̄secū
gaudiū oſſit in oīm opacōm
ad dei volūtatem oſformacōne.

Capitulū

Duodecimū

Dic em̄ dānatī ppetue peccat̄
Ita iſti perpetue deum honorat̄
Et ſicut dānatī pro quolibet
ſuo malo actu eſſentialem peñ;
habent id eſt inſepabilem deo-
dinaconem. ſcd̄ illud Aug⁹.
libro confes. Iuſſisti dñe a ita fa-
ctum eſt. ut pena fit ſibi om̄is
animus inordiatus. Ita ſalua-
ti i q̄lib; ſuo actu quoddā inſe-
pabile a coiunum premiū ba-
lent a complacentiam de bonis
actibus quos deum in eis videt
opari ac̄.

Capitulū Duodecimum

Audia ſup̄iora aie btē
Cim patria nūc vltio ſut a
declarāda. q̄ cōfiftūt in
dotib; aie tr̄ib; vbi Primo nōn
dū quid ſit dōs de hoc dictū eſt
ſupra. vii. ca. Secundo nōt tho.
i. iiiij. di. xlxi. prie inquit dōtes
aie ſut immeđata pñcipia illi⁹
opacōm in qua beatitudo con-
firmit. per quam anima xp̄o con-
iungitur. Et ſut tres dōtes tan-
q̄ tria ſup̄rema dona animam
ſumme ordimantia a disponen-
tia ad beatitudinem Prima eſt
viſio. id eſt habitus lūns gloie
ſeu ſapie. Secunda eſt dilectio.
id ē oſummata ⁊ pfecta caritas
patrie. Tertia eſt oprelxio. id
eſt tenor dei inſimili boni. qui ſe
tradit ſua vñione ipſius anime
eſſentie itellectui. voluntati. a me-
morie. Et hoc donū terciū eſt

Decimū

Preceptū

de? ipē q̄ mai? intelligi neq̄t
Ex hijs t̄b; sup̄mī dōmī pma
nētib; aīa elicit tres perfec̄tissi
mas opacōes. **E**x p̄mo visio
nē d̄i clarā. **E**x secudo dilcōnē
dei sūmā. **E**t ex terco tertitudi
nē de nō amissibilitate sup̄mā.
q̄ tria seqtur inexplicabil aie
delcātio. fruicō. a letificaō. vñ
fē ad dulciter t̄ delcābilit̄ vi
dēdū aliquid. puta rosā. tria
p̄ncipaliter req̄runt. **P**rīmo
ut ocul⁹ fit trāspareō t̄ mūd⁹
p̄ hūdū glaciale. **S**ecundo ut
lumē corpale adueiat oculo t̄
medio. qđ facit mediū trāspa
rēs i actū. ut possit movei a co
lore. **E**t terco silitido qđā deci
sa a rosa. q̄ similitudo rosā i
oculo rep̄nit. q̄ rosa nō est
i oculo. s̄ ei? similitudo i spē
coloris. **S**ic etiā ad videndū
deū b̄tifice. **P**rīmo req̄ritur ali
qđ lumē i ipō oculo aie. qđ ē
intellect⁹. ita ut fiat potens ad
deū intelligēdū nō p̄ qđ. s̄ sub
q̄ potēcior fiat. **S**ic potēcia p̄
habitū fit forcior. scdm illud
math. v. **H**ūdū mūdo corde. **S**e
cudo habitus caitatis p̄fectus
affectū mulcēs. ut delcābilissi
me videatur. **T**ercio de ipse
loco silitidis i corporalib; sic se
vmet memorie ut sit p̄ncipū
q̄ deū vidēdi t̄ nō vmt se p̄ si
militudie. **I**S; q̄ritur cur
sint tres dotes aie. **R**e. s̄m clō

Capitulū

Duodecimū

7 ahos triplici de cā. **P**rīmo ut
sie faciet tota ymagō aie q̄
cōsistit i intellicū. volūtate. et
memoria: velut i aie trib⁹ su
premis potēcijs. **N**ā sapia seu
lumen glorie p̄ficit sūme intel
lēm. **C**aitas ūsumata affēm. a
cōprehēsio dei approp̄ate meō
riā. **S**ecudo ut sūme remunerē
tur tres nobilissime virtutes
vie. fides. caitas t̄ spes. nā fides
meret lumen gloie. spes i tenē
nē. t̄ caitas sūmā dilcōz. **F**ides
tamē t̄ spes nō maēbūt eēlit̄
i p̄ria. s̄ fidei succedit lumen
gloie a spē tenē. **C**aitas vero
maēbit. s̄ p̄ficiet ibi. s̄m illud
apli. i. cor. xij. nūc manēt fids.
spes. a caitas. maior aut̄ horū ē
caitas. **T**erco ut trib⁹ p̄sonis
d̄mī optū ūformēm. nā p̄ lu
mē gloie seu hitū sapie ūfōrbi
mūr filio q̄ ē sapia p̄ caitatē sp̄i
tuſāctō q̄ ē caitas. **E**t p̄ tenē
nē p̄ quā oia possum⁹. p̄ris po
tēcie. **E**st itaq̄ p̄ma dōs aie
lumen glorie. qđ qđā dicūt ēē
ipā; ḡciā ūsumata. **A**lij hitum
sapie. **C**ertū tñ ē q̄ ē qđā ha
bit⁹ t̄ decor aie ut det̄ minauit
eccia ext̄ de hereticis i clemē.
ad nr̄m. vbi dicitur sic. q̄ aīa
raconalis p̄t esse beatap̄ natu
ram. q̄ q̄ nō indigeam⁹ luīne
glorie eleuante ad deū viden
dū a beate fruendū error. **C**u
iūs raconē assignat scūs tho.

Decimū

Preceptum

prima pte. q. xij. d. qz omē qd ele
uatur ad aliqd qd excedit sua;
naturam. oport; q disponatur
aliq disponitio ad talē formam
Cū i grātus naturalis intellectus
creati nō sufficiat ad dei eēntiā
videndū s m illō Ro. vi. Brā dei
vita etna: oportet q ex dīma g
tia sup accrescat ei v̄tus intellige
di. Et hoc augmētū virtutis in
tellectus vcamus lumē gloie.
Et ē illō de quo. dī Apoc. xxi. q
clitas dei illuminabit eā. sc; lo
cietatē btoz dēu videnziū. Et in
psal. In lumine tuo videbit m lu
mē. Et s m hoc lumen efficimur
deiformes id ē deo filēs s m illō
. i. Joh. iii. Cū apparueit similes
ei erim⁹ hui⁹ etiā lumis et dom⁹
magtudo facit q q̄s in pria plu
ra in deo vid; q̄ alius. et q̄ plus
diligit et gaud; vñ vbi sup̄ di
tho. videnziū deum vñus alio pfe
ctiū vid; Et hoc eit p̄ hoc q̄ in
tellectus vñus habet maiorem
vtutē videnzi dēu **F**acultas au
tē videnzi dēu non oportet intelle
ctui p naturā. sed p lumē gloie
qd intellectū i quādā deiformi
tate; ostiuit. vñ intellect⁹ pl⁹
pticipās de lumine glē pfectius
dēu videbit pl⁹ aut pticipat de
lumine gloie q̄ pl⁹ hab; de ca
ritate quā h̄ meruit. et ad patri
am attulit. **Q**uia vbi ē maior
caritas: est maius desiderium
Et desiderium quodāmō facit

Capitulū

Duodecimū

desiderātem aptū a patulū ad
suscepō nem desiderati. vñ qui
plus habebit de caitate pfecti⁹
cū videbit et beatior eit **T S;** d
qreres **V**idebit ne minim⁹ bea
tus oēs species a gnarez et rō
nes eaz **R**. ibid q̄ sic. **Q**uia na
turale desideriū mōnalis crea
ture est. ad sciendū oia que pti
nent ad pfectionem intellectus
creati. Et h̄c sunt spēs et gnare
rū et racōes eaz. q̄ videbit i deo
q̄libz vides eēntiam dīmā. **C**og
nosce aūt aliq singularia et co
gitatus et facta eo z nō ē de per
fecti⁹ intellect⁹ creati. nec ad
hoc naturale desideriū tendit.
tamē ut sup̄ habitū est in auto
ritate **A**nsel. talia etiā cognosce
mus. vnde videbit vñus quis q̄
cogitationes alterius put ipse
vult. dicente gregō. vñus cuius
q̄ metem ab alteri⁹ oculis cor
pulētia nequaq̄ abscondet da
to etiā ut dicit **T**ho. q̄ tūc sol⁹
deus videretur. q̄ est fons et pñ
cipiū totius esse et veritatis ita
repleret desiderium naturale sci
endi q̄ nihil aliud quereretur
et beatus esset. vnde dicit beat⁹
Aug⁹. v. cofel. **I**n felix homo q̄
scit oia ista sc; creature. te au
tem nescit. **B**eatus aut qui te
scit. etiam ista nesciat. **Q**ui ve
ro te et ista nouit. non propt̄
ista beatior h̄. ppter te solum bea
tus h̄c ille **S**ed quereres **2**

Decimū

Preceptū

videbit ne vñ in eēntia dīma
plura q̄ alio de hīs q̄ de facē
re potest. Ex ibidē hoc q̄ deus
facit vel facere pōt tñto aliq̄s
intellect⁹ plua ognoscit. q̄ to
pfecti⁹ deū videt In p̄ia ergo
videbim⁹ deū i se a deū i nob̄.
q̄ nos m̄ dō. q̄ deū m̄ creaturis.
a creaturas i dō. Cognoscere
aut deū m̄ sua eēntia est visio
meidiana Cognoscē vero cre
aturas m̄ vrbo. id ē m̄ dīma es
fēncia ē visio matutīa. S; og
noscere creatuās m̄ se hoc ē m̄
apprio genere est ognicō vesp
tina In via aut quītuplex me
diū ē m̄ nos q̄ dū. Prīmū pccā
psa. līx. pccā v̄ra diuisert inter
ws q̄ deū h̄c impēdūt ne deū
videatur a ognoscē delcabi
lit. q̄ ē mediū ipior. Sed m
mediū fūt creature. Ro. i. In u
sibilia dei a creature mūdip ea
q̄ facta fūt intellecta spicūn
tur. sp̄iternaq̄ virt⁹ eius ac
dīmitatis q̄ est mediū phor.
Terciū figue illū mediū fūt
priarchaz et aplxtarū. vñ. i.
Cor. x. Oia i figuā otīgebāt
illis. R̄tū scripture. de q̄ ps.
Declaracō fīmonū tuor illū
nat. q̄ intellectū dat pīus. Et
hoc ē mediū theologor. R̄n
tū ē fidei. vñ Apoc. ii. Esto fidel
vſq̄ ad mortē. q̄ dabo tibi coro
nā vite. Et illū ē mediū oīm fi
delū i speculo q̄ m̄ emigmate.

Capitulū

Duodecimū

S; m̄ p̄ia fine oī medio spē
et similitudie de ognoscetur
scip̄o q̄ immersus toti aie sup
plebit vicē similitudis. q̄ erit
quomet videm⁹. q̄ qd̄ vide⁹.
ut sic vniatur de toti aie. sic
iā lux oculo. mel fauo. a vinū
pam int̄cto. vñ. i. Cor. xiiij.
videm⁹ nūc p̄ speculū q̄ i emig
mate. tūc aut facie ad faciem.
Sed a dos ē dilectio. id ē cari
tatis habitus p̄tunc in summa
sp̄fēctiōe cōsistēt. maior et
minor bīm q̄ in via q̄s meruit.
Bēc caritas sola ē de q̄. i. cor. xiiij.
Caritas nūq̄ excidit. h̄c cari
tas āplexabitur in hīmītu bonū
finēmedio ip̄dibilit̄ q̄ i via p̄
media q̄ insecurā dū dixerit. de
q̄caritate āsel. li. p̄so lō. capi.
xxij. sic dīc excita nunc aīma
mea q̄ erige totū intellectū tuū.
a cogita q̄ntū potes. quale et
q̄ntū fit illū bonū. Si ei singu
la bona delectabilia fūt: cogi
ta mēte q̄ delcābile fit illū bo
nū q̄d cōtinet iocūditatē oīm
bonor. q̄ nō q̄lem in reb̄ crea
tis sum⁹ expt. sed tñto differē
tē. q̄ to differt creator a crea
tuā. Si ei bō ē vita creat̄. q̄
bō ē vita creat̄. Et capi. xxv.
Qui hoc bono fruetur. qd̄
illi eit. q̄d illi nō eit. certe q̄c
quid v̄lē eit a q̄cquid nol;
nō eit. Ibi q̄ppe erūt bona cor
poris aie qualia nec oculus

Decimū

Preceptum

vidit nec auris audiuit. nec in cor hoīis ascenderūt. **C**ur ergo p multa vagais homūtio. qren do bona amīne tue a corpīs tui. **A**ma vñ bonū in quo sūt om̄ia bō. a sufficit. **S**i delectat pulch rudo: fulgebūt iusti sic sol. **S**i velocitas. a fortitudo. aut libertas corpīs cui n̄l obſtē possit. erit similes a ḡelis dei. **Q**uia semiat corp̄s a iale. a surg; corp̄s sp̄u ale. p̄tate vtiq; non natuā. **S**i longa a salubris vita. ibi sana est etmītas. a eterna sanitas. qz iusti imp̄petuum viuet. a salus iustorū a dō. **S**i satietas. satia binū cū apparuerit gloria dei. **S**i ebetas: mebabūt ab vbertate dom̄i eius. **S**imelodia: ibi a ḡeloz clori oīnnūt sine fine deo. **S**i q̄libz n̄ immūda. h̄ mūda voluptas torrēt voluptatis sue potabit eos deus. **S**i sapia. ipsa dei sapia ostendet seip̄sam. **S**i amītia: diligent deū plus q̄ seip̄os. a mūice tanq̄ seip̄os. a deus illos plus q̄ illi seip̄os. **S**i oīcordia. oībus illis eit vna voluntas qz nulla erit ibi mīhi dei voluntas. **S**i potestas: omnipotentes erūt suewoluntatis. ut deo sue. nā sicut potest deus qd̄ vollet p seip̄m. Ita poterūt illi qd̄ volunt p illū. **Q**uia sicut illi nō alīud vollet q̄ qd̄ ille. Ita ille nollet q̄cquid illi nollent. **E**t quod ille vollet: non poterit.

Capitulū

Duo decimū

nō eē. **S**i honor a dīntie. deus fuos bonos a fideles sup̄ bona multa cōſtituet. pmo filiū dei. a dīnocabuntur. a erunt. **E**t ybi erit filius eius. ibierunt et illi. heredes quidem. dei cohēdes autē xp̄i. **S**i vera securitas: certi ita erit ut nullaten⁹ ista ul̄ poci⁹ illō bonū sibi defutur sc̄iant. **I**ntroga mītia tua si cape p̄nt tātū gaudiū suū de tāta btitudie sua. **T**ertia dos aie est ḡtēnō ſeu ophēfio. put oppom̄tur mīſecuōm̄ vie. **S**p̄es em̄ est in via exspectacō futuē btitudi mīs. **E**t sp̄es q̄ differtur afflitit aia; de q̄. i. cor. ix. nescitis q̄ h̄i q̄ in stadio currūt. oēs qd̄e cur rūt. h̄ vñ accipit brauiū. **D**ic currite ut ophēdatiſ. **S**i p̄tia sp̄es definet. a certitudo a securitas de felicitate p̄petua dabitur p̄ dei imēdiatā eēntia; q̄ aie illa betur. de hac dote dicit Ansel. li. de filiūtūm̄. **S**ecuritas oēs alias p̄tes btitudinīs cōfirmat. nec habet p̄nt pfecte fine illa. In hac aut̄ vita n̄l securz exstat totalit̄. **S**e oēs em̄ tpe paup ex diūtē. mortu⁹ ex vnuo potest existē. In futuro aut̄ bon⁹ q̄cqd̄ voluerit h̄ebit. a mīhil ex eo se amissur timebit. lxc ille. **O**mnia p̄dicta gaudia a singula videbit se habere beata anima a existis quo dazd̄ mīfītū quodā modo surget in ea gaudium.

Decimū

Preceptū

de q̄ Ansel. ibidē sic dī. Quid
queso maius gaudiū cogitai
possit q̄ ex istis opactū preta
ctis. **Gaudū** em eit ei int? q̄ ex
tra gaudiū surfu atq; deorsu.
gaudiū circūcīr q̄ vbiq; gau
diū plenū h̄ec de Ansel. vñ ibi
dē li. p sol. capi. vltio oracōe
sic ocludit. de? me? q̄ de? me?
spes mea q̄ gaudiū cord mei.
dic aie mee si hoc ē gaudiū de
q̄ nob̄ dicis p filiū tuū. petite
q̄ accipietis ut gaudiūm vrm
fit plenū. Inueni nāq; gaudi
um qdā plenū et pl̄ q̄ ple
nū. **Pleno** qdē corde. plena mē
te. plēa aia. plēo toto hoie. nō
ergo totū illō gaudiū itrabit
in gaudētes. s̄ toti gaudētes
intrabūt in gaudiū. vtiq; tātū
gaudebūt q̄ tū amabūt. tñtū
amabūt q̄ tū cognoscēt. q̄ tū
te cognoscēt dñe tūc a q̄ tū te
amabūt. **Certe** nec ocul? vi
dit nec auris audiuit. nec in
cor hois ascēdit in hac vita. qñ
tum te cognoscent q̄ amabūt
in alia vita. **Oro** de? cognoscā
te. amē te. ut gaudeā de te. si
nō possum in hac vita ad ple
nū vſ pficiā in dies. vſq; dū ve
niat illō ad plenū. **Dñe** p filiū
tuū iubes. vmo cōfūlis petere.
q̄ pmittis accipere ut gaudiū
nrm fit plenū. peto dñe qd cō
fūlis p admirabile confiliarū
nrm. **Accipiā** qd pmittis per

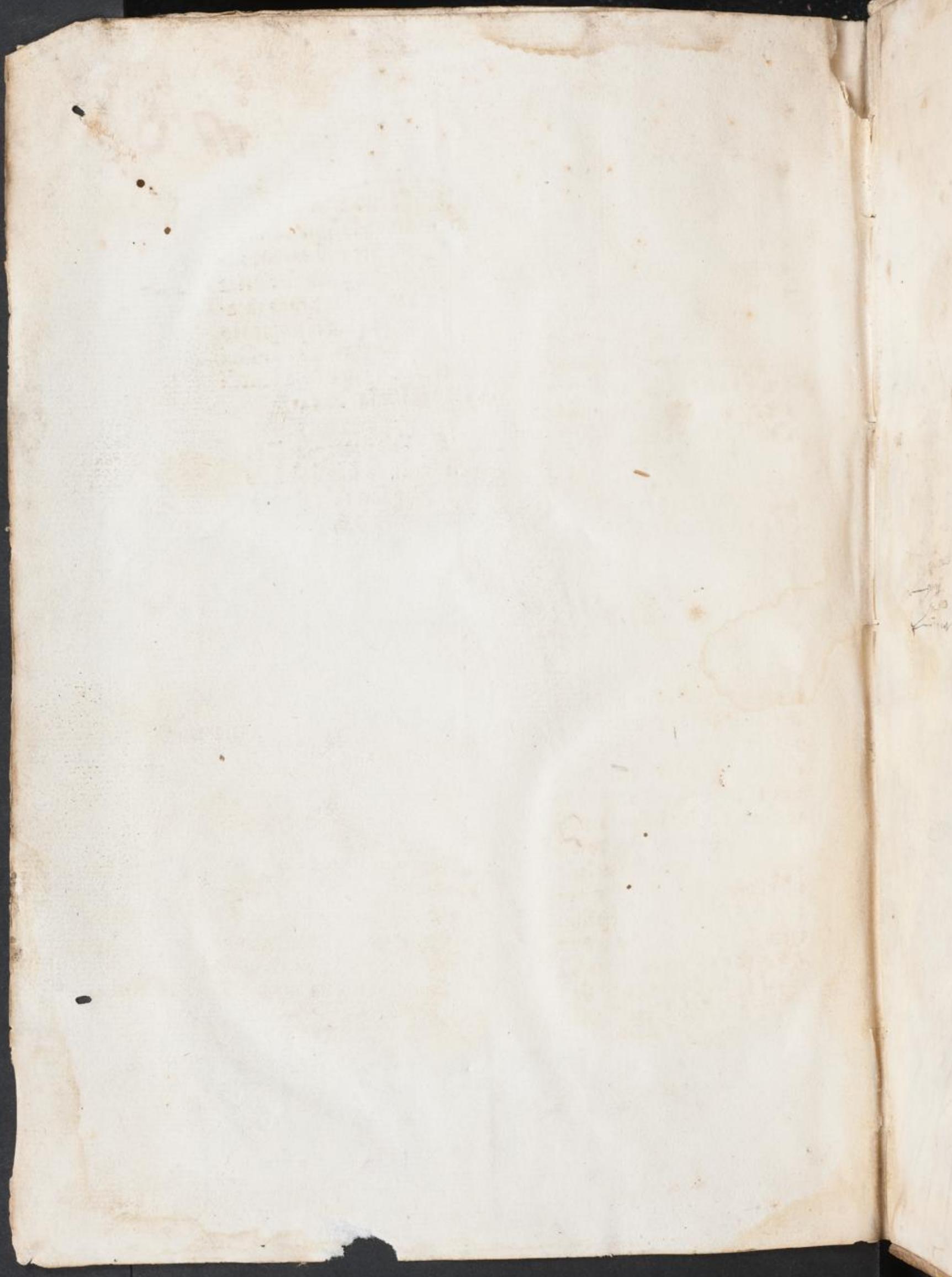
Capitulū

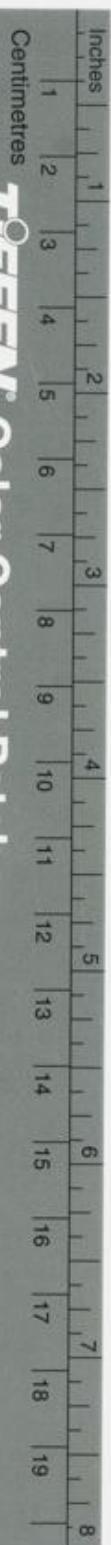
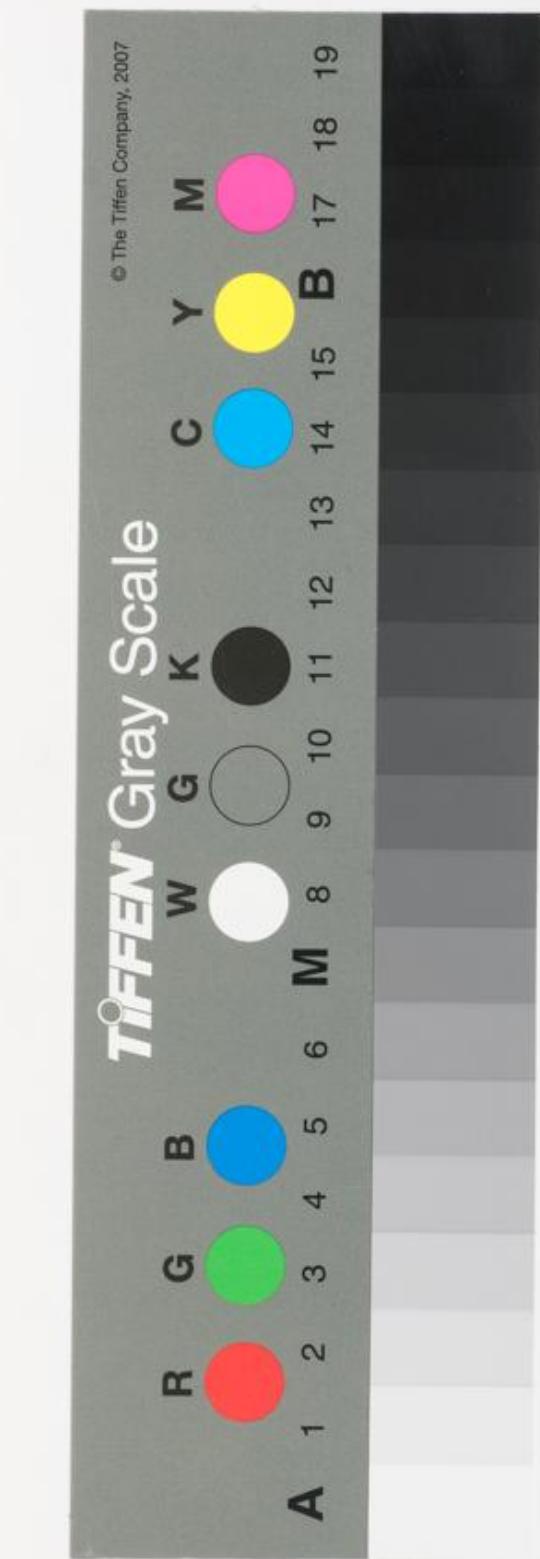
Duodecimū

witatē tuā ut gaudiū meum
plenū sit meditetur in term in
de mēs mea. loqtur in de ling
ua mea. amet illō cor meum.
sermocinetur os meū. efuriat
illō aia mea. ficiat caro mea.
desideret tota stabilitā mea do
nec intrē in gaudiū dñi. **Qui**
es trīmus q̄ vnuis deus benedi
ctus in secula Amen.

Explicit preceptorū di
vine legis fris Johām̄s
Ryder sacre theologie
professoris eximij. ordi
nis predicatorū. conuen
tualis Nurebergensis.

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

© The Tiffen Company, 2007